

23.2x31.16	1	45	עמוד	גלובס - מגזין	15/12/2016	56391372-6
יקב טפרברג - 277677						

45 יין
 יקב טפרברג, הווכה הגדול של תחרות טרה וינו

הענק השקט

יקב טפרברג לא מפסיק להפתיע. גם בגילו המופלג ובגודלו העצום הוא מצליח להיות מהפכן, וגם לקטוף את הפרס הראשון בתחרות טרה וינו ← **חיליק גורפינקל**

צילום: שני בריל, איל קורן

אם הייתם שואלים אותי מיהם שלושת היקבים הגדולים בישראל, הייתי עונה לכם אוטומטית, כמו רבים אחרים אני מניח - כרמל, ברקן ורמת הגולן. לו הייתם מקשים ושואלים מיהם היקבים החשובים בישראל - הייתי מצרף לרשימה גם את דלתון ואת רקנאטי, ומוסיף גם את קסטל ואת צרעה, שלמרות גודלם הבוטיקי (פחות או יותר), הם ללא ספק יקבים משפיעים בכל קנה מידה. לא רק על הקולגות הקטנים יותר, אלא גם על התעשייה כולה ברמת האיכות שהם "סוחרים" את כולם אחריה. אבל אם הייתם שואלים אותי מיהם היקבים המפתיעים ביותר בישראל, לפחות בעשור האחרון, הייתי מתחיל את הרשימה ביקב שעד לא מזמן אף אחד לא כלל בשום רשימה, אף שהוא כלול, להפתעת, גם ברשימה הראשונה שהוכתרה.

יקב טפרברג - זה שעד לא ממש מזמן הכרנו, מי שהכיר, ביקב אפרת. כן, ההוא מסיבוב מוצא - הוא לא רק היקב השלישי בגודלו בישראל, כן, גדול יותר מיקבי רמת הגולן המהוללים, עם ייצור של לא פחות משבעה מיליון (!) בקבוקי יין בשנה, אלא גם, על אף גודלו העצום, היקב המפתיע והמשתפר הגדול ביותר של השנים האחרונות.

זו לא חוכמה, או אולי חוכמה קטנה יותר, להפתיע, להשתפר ולהצטיין כשאתה קטן וממוד. או בעברית של יין, כשאתה בוטיקי. לפחות אם אתה כזה שיש לו כסף ויין משכיל. ויש כבר לא מעט כאלה. אבל זו חוכמה גדולה ולא צפויה, לעשות זאת כשאתה ענק וקן. יקב טפרברג נוסד ב-1870. כן, 12 שנים לפני כרמל, שאז עוד היו מזרחי, הנחשבים תמיד לראשונים, ולא היא - וגם כשאתה קצת, מה לעשות, מנומנם.

גם מוטי טפרברג, דור חמישי לבעלי הבית ואיש מלא מרץ ופלפל, נאלץ להורות בכך. בעצם, הוא עושה זאת בשמחה. בעיקר כשלצדו יושב שיקי ראוברגר, היינן הוותיק, בוגר יקבי כרמל, אם כבר הזכרנו אותם, ומי שאחראי במו ידיו על המהפכה שעבר יקב טפרברג, מקודם אפרת כאמור. ראוברגר, מגובה באוליביה פרתי הצרפתי וברני ולצברג הצעיר, שהגיע הישר מאוניברסיטת קורנל האמריקאית, מציג מהפכה אמיתית. מהפכה שקטה, אבל משמעותית, ובעיקר - וזה החשוב מכול - מהפכה איכותית וטעימה מאוד.

ראוברגר הולך בגדול, ובשקט. הוא ממשיך לייצר כמושב שרדונה (מצינן), קברנה סוביניון ומרלו. אבל לסדרת הדגל היוקרתית (והיקרה מאוד.

היקבים של טפרברג בקינוץ צרעה. זנים קצת פחות שגרתיים

יקב טפרברג מציג מהפכה שקטה, אבל משמעותית ובעיקר - וזה החשוב מכול - מהפכה איכותית וטעימה

יקרה מדי) הוא בוחר זנים שהם אולי לא לגמרי חדשים לחובבי היין המצויים ברזי התעשייה, אבל הם מאוד מפתיעים כשמסתמכים עליהם, ורק עליהם, לסדרת העילית של יקב כליכך גדול. בעצם, גם יקבים קטנים בהרבה (להוציא אולי את יקב ויתקין פורץ הרדף) מעולם לא הרשו לעצמם לייצר יינות דגל בלי קברנה או מרלו.

כאלה הם יינות סדרת Legacy (אם אני חייב בכל זאת להסתייג ממשוהו, הרי שאלו הם השמות הלועזיים למדרין ואולי גם מהעיצוב המפואר, מפואר מדי, של הסדרה הנ"ל). עם זנים כמו פטי ודרו, קברנה פרנק ופטיס סירה, אף אחד לא ממציא כאן את הגלגל, כאמור, אבל זו בהחלט בשורה, לייצר סדרה של יינות ב-200 שקל (המון כסף, כאמור) בלי אף קברנה ומרלו.

גם בסדרות הכאות מככבים זנים קצת פחות שגרתיים, כאן כבר לצד הקברנה והמרלו אמנם, אבל עדיין. למשל המלבק, שהוא כוכב גדול ביקב הזה. ובקנה יש עוד הפתעות. לבנות כמו פיננו גרי וזן הראבוקי המקומי, ההופך לאט לאט לעניין גדול בשולי התעשייה, והנה, מתברר שגם בליבה. ויש גם אדומות. פיננו נואר למשל.

עכשיו צריך רק מרכז מבקרים ראוי לשמו (ויהיה אחד כזה) והיקב, שבקיבוץ צרעה, יהפוך למוקד משיכה לא רק לחובבי יין אלא גם לתיירים. ●

טעימה | יינות יקב טפרברג

● **קברנה פרנק Legacy 2013.** הזן הבורדולוי הקלאסי, שבמכורתו מהווה תמיכה פחות וזהרת לקברנה סוביניון ולמרלו המהוללים, הפך לאס מפתיע בתעשיית היין שלנו. הקברנה פרנק של טפרברג הוא אמנם עוצמתי למדי, אבל הוא עושה זאת באלגנטיות מפתיעה, עם המון פרי שחור וגם עם קצת משהו ירוק אופייני. הוא פייבוריט של ראוברגר, והאמת שגם שלי. **200 שקל, כשר**

● **פטי ודרו Legacy 2013.** הווכה הגדול בתחרות "טרה וינו" 2016 הוא אכן יין מצוי. טוב, הזן הבורדולוי הקלאסי הזה לא היה מכיר את עצמו בגרסה הישראלית, שהיא הרבה יותר שרירית וכוחנית, אבל גם פה מצליחים הייננים לשמור על רעננות וחומציות. יין נהדר. **200 שקל, כשר**

● **פטיס סירה, Legacy 2013.** זן דרומי קלאסי, שעוד לא ממש תפס כמו שצריך בישראל, ולדעתי נכחו לו עלילות. יין כבד גוף וקשוח, מלא ובריוני, אבל, שוב, מבלי לוותר לרגע על המורכבות והעניין ועל לא מעט אלגנטיות, גם ברמות הכוח הגבוהות שהוא מגיע אליהן. **200 שקל, כשר**

● **מלבק אסנס 2013.** Essence. עוד זן בורדולוי קלאסי, שאף שבמולדתו הוא נחבא אל הכלים, אפילו יותר מהקברנה פרנק, ובעצם כמעט נעלם ממנה. ואילו ביקב טפרברג הוא הופך גם הוא לכלי עבודה מרתק ומפתיע. המלבק הזה הוא בומבה של יין, אם יורשה לי. חמיצות טובה מאוד, ניחוחות פרי אדום לא בשל מדי. נהדר. **100 שקל, כשר**

